

Pelaaminen eri olosuhteilla

Pasi Uotila

KEILAHALLIN SEINÄLTÄ LÖYTYVÄ radanhoidon kertova lappu antaa tietoa myös tavalliselle ”Seppo Seurakeilaajalle”. Helpointa siitä on katsoa öljynpituus, mikä ilmaistaan Amerikan malliin jalkoina. Siihen reagoiminen eri tavoin ei ole ollenkaan yksiselitteistä.

Lähtökohtaisesti öljyn pituus kertoo minulle sen, mistä aloitan pelaamisen ”fressillä” eli heti hoidon jälkeen. Mitä pidempi olosuhde on, sen lähempänä taskua pelilinjani ovat ja taas lyhyempiä pelaan lähempää radan reunaa.

Poikkeuksia tähän saattaa kuitenkin tulla johtuen jokaisen hallin erityispiirteistä tai hoito-ohjelman normaalista poikkeavasta rakenteesta. Eli hoitoöljyn alla olevan radan pinnanmuodot ovat erittäin merkittävä tekijä. Jos se on tiedossa, se vaikuttaa tietenkin linjan valintaan, mutta tuota tietoa ei ole yleensä käytettävissä. Öljyn paksuus ja sen levityssuunta vaikuttavat myös, mutta se menee sinne korkeamman matematiikan puolelle.

Yleisesti ottaen 35 jalkaa ”lyhyellä” hoidolla pitäisi sovittaa breikki, eli pallon kääntymiskohta, rimoille 2-5. Tämä siis tarkoittaa pelaamista suhteellisen reunasta kierteen määrästä riippuen. ”Keskipituus” voisi olla 39 jalkaa ja silloin pyritään breikki saamaan rimoille 5-9, jolloin ollaan yleisimmin pelattavalla alueella ”kokkosen” (2-3-merkkien) korvilla. Ja pitkällä hoidolla, esimerkiksi 43 jalkaa, breikki on rimoilla 8-12 ja tähtäyspiste nelosmerkin vaiheilla. Nämä pelikulmat tulevat liu’un ja kuivan alueen perusteella.

Tuolla tavalla saadaan pallon tulokulma keilapatteriin mahdollisimman optimaaliseksi ja sillä tavalla kaatoprosentti taskusta suureksi. Väärän pelipaikan selvin merkki ovat pystyyn jäävät nurkkakeilat. Mikään ei kuitenkaan ole absoluuttinen totuus, vaan kaikki vaikuttaa kaikkeen.

Pallon valinta eri öljynpituuksille riippuu myös monesta seikasta, mutta yleisesti voitaisiin sanoa seuraavasti: Lyhyillä öljyillä reunasta keilattaessa hyviä vaihtoehtoja ovat puhtaat uretaanipallot tai sellaiset pallot, joilla ei jää liian paljon energiaa jäljelle pallon saavuttua kuivan rajalle. Näin pitkän kuivan takia tuleva suuri nousu ei aiheuta liian suurta tulokulmaa.

Medium-keleillä palloskaala voi vaihdella suurestikin riippuen monista eri muuttujista, kun taas pitkällä olosuhteilla helposti pyörivät ja pinnaltaan hyvin rataan tarttuvat pallot ovat usein hyviä valintoja. Yleensä keskemältä pelattaessa käytetään pinnaltaan kiiltäviä palloja.

Irrotuksen vaikutuksesta on jälleen vaikea sanoa yhtä oikeaa tapaa kuhunkin keliin, mutta yleisesti ottaen voidaan ajatella seuraavasti: Kun halutaan pallon alkavan tehdä liikettä aikaisemmin, irrotetaan enemmän pallon takaa (vähemmän akselin kiertoa ja kallistusta), ja kun taas halutaan pallon tekevän selvän loppukoukun eli ”flippaavan”, niin lisätään sekä kiertoa ja kallistusta, eli siis käsi tekee irrotushetkellä enemmän sivuttaisliikettä.

Nyrkkisääntönä, mutta ei missään tapauksessa ainoana autuuteen vievänä totuutena, voidaan miettiä, että reunemmasta pelattaessa irrotetaan enemmän pallon takaa ja keskemältä käytetään enemmän terävää koukkuja. Lyhyellä hoidolla siis pallon liike on rauhallisempi kuin pidemmällä öljyllä keilattaessa.

Pelipaikkaa, ja irrotusta sekä palloa, on tietenkin muutettava tarvittaessa kaikilla öljynpituuksilla. Lyhyillä olosuhteilla ei oikeastaan voida puhua keskialueen kuivumisesta, joten muodostuneen kulkeuman hallinta on tärkeää. Monesti se tarkoittaa lähtöpaikan siirtämistä keskemälle rataa, breikin silti pysyessä samalla alueella. Tällöin koukun suuruuden kasvaessa terävemmän lopun tekevä pallo kannattaa ottaa peliin mukaan.

Pitkillä öljyillä muutokset vaihtelevat enemmän ja ratkaisutavat sen myötä lisääntyvät. Useasti kuitenkin on tehtävä sama asia kuin lyhyilläkin eli siirrytään ylemmäksi rataa pelaamaan ja otetaan enemmän lopussa tekevä pallo käyttöön. Reagointiaika on vain lyhyempi.

Pallon vaihdossa pätee edelleen vanha totuus: Jos ajattelet pallon vaihtamista seuraavaan ruutuun, olet jo ainakin kaksi ruutua myöhässä.

Radanhoitolappu seinällä ei ole absoluuttinen totuus, mutta se antaa jonkinlaisen lähtökohdan pelille ja helpoin tieto siinä irtoaa hoidon pituudesta. Kuten aina, aktiivinen harjoittelu ja tiedon hankinta, esimerkiksi kokeneempien kanssa keskustelu aiheesta, opettaa ja kehittää.